

БРАТЯ ГРИМ ХЕЛФЕНЩАЙН

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

На една миля от Траутенберг в Бохемия, при Ризенберг се намира Хелфенщайн, висока скала, върху която някога имало разбойнически замък, който след това потънал и никой не знае къде са отишли живелите там люде. През 1614 година в Машендорф, на една четвърт от пътя натам, живеела млада слугиня, която пасяла добитъка недалеч от тази скала, а край нея имало и други деца. Тя им рекла: „Елате да отидем към Хелфенщайн, може би ще намерим отвор в скалата и ще видим огромната винена бъчва.“ Като отишли там, скалата се била разтворила и пред тях зеела желязна врата, на ключалката на която висели множество ключове. Любопитството ги привлякло и те най-накрая влезли вътре. Първо пристъпили в широк вестибюл, зад който пак имало врата. Те минали през нея и влезли в друго помещение с всевъзможна посуда и най-вече с една вместваща десет ведра вино бъчва, от която повечето дъги били изпадали; само че се била образувала ципа с дебелината на пръст, така че виното не било изтекло. Когато четиримата я попипали с ръце, тя се разтресла и приличала на яйце с мека черупка. Докато разглеждали всичко това, от една хубава стая се задал някакъв добре облечен господин, с червен сноп пера върху шапката си и с голяма калаена кана, който искал да занесе вино. Докато вратата стояла отворена, те забелязали, че в стаята цари веселие, на две маси седят красиви мъже и жени, слушат музика и се забавляват. Мъжът, който дошъл да наточи вино, ги поздравил за добре дошли и ги поканил в стаята. Те се изплашили и поискали да се махнат, а едно момиче рекло, че са твърде мръсни и зле облечени, за да се присъединят към такива изящни люде. При все това той им предложил да пийнат и им подал каната. Момичето пак опитало да се извини, но той му казал да почака, докато донесе друга кана. Когато изчезнал някъде, най-възрастното момиче казало: „Хайде да се махаме, тук не ни чака нищо добро; говори се, че хора пропадат в тези планини.“ Всички бързо хукнали навън, зад гърба си дочули няколко стъпки, а сетне шум и грохот, които силно ги изплашили.

Един час по-късно най-възрастната отново рекла: „Хайде да влезем още веднъж и да видим какво изгромоля така.“ Другите не искали, но тъй като най-голямата решително тръгнала сама, я последвали. Не видели обаче никакъв вход и никаква желязна врата, а скалата била здраво затворена. Те забрали добитъка към къщи,

разказали всичко на родителите си, те пък съобщили на управителя; но колкото пъти човек да погледнел, скалата все оставала затворена.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.